

τῶν ἄλλων μέ ὄμματα Ἄργου ἀνερευνᾷ πρὸς δὲ τὰ καλὰ ἀμβλυωπεῖ· Πῶς λοιπὸν δὲν συστέλλεται νὰ ζητῇ καὶ ἐξετάζῃ τὰ κακὰ καὶ ν' ἀγνοῇ τὰ καλὰ; Γοιούτον ἄρα γε εἶναι τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἀμερολήπιου ἐπικριτοῦ τὸ εὐγενές ἔργον; ὅχι βεβαίως· ἀλλὰ καὶ τὸ ὕψος τοῦ λόγου κακῶς τὴν ἐχθρὰν αὐτοῦ ὑποκρύπτει.

Ἐπιμένω ὁμῶς ὅτι οὐδόλως ἐξήλεγξέ με ἄμαρτάνοντα εἰμὴ περὶ λεξίδιά τινα, ὧν ἄλλα μὲν μετ' ἄλλων ἐν τῷ ἐλέγχῳ τῶν παροραμάτων θέλουσι διορθωθῇ, ἄλλα δὲ ἐκαινοτόμησα, ὡς καὶ ἐν τῷ προλόγῳ μου λέγω, διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιστήμης. Διὰ τὰ κατὰ τὴν φαντασίαν τοῦ σφάλματά μου τὸν παραπεμπῶ εἰς τοὺς εἰδικούς. Καθηγητὰς τῆς φιλοσοφίας ὅπως διδάξωσιν αὐτόν ὅτι οὐδόλως ἐννόητε τὰ παρ' ἐμοῦ γραφέντα;

Ἄλλ' ἐπαναλέγω ὅτι τ' ὄνομα τοῦ κατηγόρου ἂν δημοσιευθῇ ἀρκεῖ καὶ μόνον πρὸς ἀπολογία μού.

Καὶ ὅμως τότε ὑπόσχομαι, Κύριοι Συντάκται, νὰ ἐπικαλεσθῶ ὑμᾶς νὰ δημοσιεύσῃτε μίαν ἄλλην ἀπάντησίν μου εἰς ἣν θέλω ὑπερασπισθῇ τὰς ἀρχάς μου καὶ ἀποδείξῃ πόσον τολμηρὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐπεχειρίσθη νὰ ἐπικρίνῃ βιβλίον τὸ ὅποιον οὐδόλως ἐννόησεν· ἂν δὲ τοῦναντίον κρίνῃ φρόνιμον καὶ μετὰ τὴν πρόσκλησίν μου ταύτην νὰ σιωπήσῃ καὶ νὰ κρυβῇ ὑπὸ τὸ ἀνώνυμον, τότε ἄλλην ἀπάντησιν δὲν ἔχω νὰ δώσω πρὸς αὐτόν εἰμὴ τὴν τοῦ Μιραβῶ, «*car ai pu se plaindre de l'écrit*» (οὕτω μεταφράζω τὰ *sont vomies*· διότι τὴν κακολογίαν ἀείποτε ἀπέφυγον)· εἰς ἀνώνυμὸν τινα *libellon*, ὁ τίμιος ἄνθρωπος δὲν προσέχει· καὶ τὰς καταφρονεῖ· «*Si les injures sont vomies dans un écrit anonyme, un honnête homme n'y prend pas garde et les méprise*» (α). Ἰδοὺ αἱ ἀρχαί μου καὶ δὲν θέλω παρακκλίνει αὐτῶν, διότι μετὰ τὴν ἀπάντησίν μου ταύτην πᾶς ἐχέφρων δύναται γνωρίζων με ἢ τὸ βιβλίον μου ἀνὰ χεῖρας ἔχων νὰ κρίνῃ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐπικριτοῦ μου.

Παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ καταχωρήσῃτε τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον φυλλάδιον τῆς Πανδώρας.

Ἀθήνησι τῇ 9 Μαρτίου 1854.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ

Καθηγητῆς τοῦ συνταγματικοῦ καὶ τοῦ τῶν ἐθνῶν δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ ΣΚΑΦΟΣ. Εἰς Γάλλους, Ἀλέξανδρος καλούμενος, ἐρεῖρει ἐσχάτως ἐν Ἀμερικῇ ὑποβρύχιον σκάφος, οὗ λέγεται ὅτι μεγάλη θέλει εἶσθαι ἡ εὐχρηστία. Τὸ σκάφος τοῦτο ἔχει περίπου τὸ σχῆμα ὡσὺ, μήκος 33 πρῶν, καὶ τὸ μέγιστον ὕψος σχεδὸν 9, χωρητικότητά δὲ 36 τόνων, καὶ βάρος 18,000 λιτρῶν. Εἶναι δὲ κατασκευασμένον ἀπὸ σιδηρᾶ πέταλα, ἔχοντα πάχος 1 1/2 γραμμῆς, καὶ διαιρεῖται ἐσωτερικῶς εἰς δύο δωμάτια ἀνισα, ὧν τὸ μὲν ἐλαττον διὰ τὸ πλήρωμα καὶ τὰς μηχανάς, τὸ δὲ μείζον, δίχα καὶ αὐτὸ διαιρούμενον πάλιν, περιέχει μίαν μὲν διαίρεσιν κενήν, ὅπου δι' ἀντλίας εἰσμοῦζεται ὕδωρ, ὅταν

εἶναι ἀνάγκη, ἄλλην δὲ εἰς ἣν δι' ἀντλίας πάλιν συμπυκνοῦται ὁ ἀναγκαῖος ἀῆρ εἰς τὴν ἀναπνοὴν καὶ εἰς τὰς κινήσεις. Ὁ θάλαμος τοῦ πληρώματος ἔχει θύραν μὲν ἴσην μὲ τὴν περιφέρειαν ἀνθρωπίνου σώματος, ἀνωθεν δὲ ὑελίνους φεγγίτας.

Τὸ πλοῖον τοῦτο τιθέμενον εἰς τὸ ὕδωρ, ἐπιπλέει ὡς ἐκ τῆς σχετικῆς του βαρύτητος. Ἐκατέρωθεν ὁμῶς ἔχει πρὸς τὰ ἔξω θέσεις ἐφ' ὧν ἐπιτίθεται βαρὺ ἔρμα, δι' οὗ εὐκόλως καταβυθίζεται· αἱ θέσεις δὲ αὗται διὰ προχείρου μηχανισμοῦ κινούνται ἐκ τοῦ ἐντός, καὶ τὸ ἔρμα πίπτει κατὰ βούλησιν τοῦ πληρώματος. Τὸ ἔρμα ὁμῶς τοῦτο δὲν ἀρκεῖ ὅπως βυθίσῃ τὸ πλοῖον μέχρι τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ ποταμοῦ, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο πληρεῖται βυθισθὲν ὕδατος ἢ ὑδροθήκης, καὶ τὸ βάρος αὐτοῦ καταβυθίζει τὸ πλοῖον βραδέως.

Ἀμα δὲ φθάσῃ εἰς τὸν πυθμένα, ἡ ἀντλία ἐκ τῆς ἀεροθήκης ἀντλεῖ εἰς τὸν θάλαμον τοῦ πληρώματος ἄερα ὅτος ἀρκεῖ ὅπως διὰ τοῦ βάρους του κρατῇ εἰς ἰσοκαθμίαν τὸ ἐξωθεν ὕδωρ καὶ τὸ ἐμποδίσῃ νὰ εἰσεύσῃ, ἀπαρallάκτως ὡς ὅταν βυθίζωμεν εἰς ὕδωρ ἀνεστραμμένον κινὸν ποτήριον, τὸ ὕδωρ ἂν οὐ πυκνώσῃ τὸν ἐν τῷ ποτηρίῳ ἄερα ὅσον ἐνδέχεται, δὲν προχωρεῖ παραίτερόν. Μετὰ ταῦτα ἀφαιροῦνται δύο πλάγαι τοῦ θαλάμου θύραι, καὶ χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ τὸ ὕδωρ, τὸ πλήρωμα δύναται εὐκόλως νὰ βλέπῃ τὸν πυθμένα, καὶ νὰ ἐργάζεται εἰς αὐτόν. Ἄν δὲ θελῇ νὰ μετακινήσῃ τὸ πλοῖον, τοῦτο κατωρθοῖ εὐκολώτατα δι' ἑλίκας ὑπαρχούσας ἐντός τοῦ θαλάμου, καὶ ἣν δύναται νὰ στρέφῃ εἰς μόνος ἄνθρωπος. Κατὰ τὸ ληθὲν ἐφόδιον ἄερος τὸ πλοῖον, περιλαμβάνον ἐξ ἀνδρῶν, δύναται νὰ μείνῃ ὑποβρύχιον δύο, τέσσαρας ἢ καὶ ἐξ ὥρας. Ἀπλουστάτη δὲ χημικὴ παρασκευὴ καθαρίζει τὸν ἄερα ὅστις ἠθέλει διαφθαρεῖ διὰ μακροῦ διαμονῆς εἰς τὸν πυθμένα. Ἀμα δὲ οἱ δύοται θελήσωσι ν' ἀναβῶσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, διὰ τῆς ἀντλίας πάλιν κινῶσι τὴν ὑδροθήκην, καὶ τὸ πλοῖον ἀναβαίνει βραδύδον. Ἄν ὁμῶς αἰσθανθῶσι τὴν ἀνάγκην ν' ἀναβῶσιν ἀμέσως, βίπτουσι τὸ ἔρμα, καὶ ἡ ἀνάβασις γίνεται στιγμιαίως.

Ἐννοεῖται πόσας ὠρελείας ὑπόσχεται ἡ ἐφεύρεσις αὕτη. Ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ποταμῶν θέλει γίνεαι βεβῶς ὡς ἡ ἐπιφάνεια τῆς ξηρᾶς, καὶ οἱ καταποντιζόμενοι θησαυροὶ θέλουσιν ἀποδιδεῖσθαι εὐκόλως εἰς τοὺς ἀνθρώπους· εἰς αὐτοὺς δὲ θέλει προσθέτει ἡ θάλασσα καὶ τοὺς μαργαρίτας τῆς καὶ τοὺς λοιποὺς θησαυροὺς τῆς, καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐρευνᾶι περὶ τῶν ἀφανῶν βυθῶν τῶν ὑδάτων θέλουσι διευκολυνθῇ καὶ αὐταί.

— ΑΠΑΤΕΩΝ. Ἡ ἀτυνομία τῆς Ἀγγλίας συνέλαβεν ἐσχάτως ἀπατεῶνα, ὅστις ἐπεκαλεῖτο Λοχαγὸς Ρουδλῆζ, καὶ ἐξῆ μετὰ μεγίστης πολυτελείας. Ἡ κατ' οἶκον ἐρευνα ἀνεκάλυψε παρ' αὐτῷ βιβλίον, ἐν ᾧ εἰσὶν ἐγγεγραμμένα τὰ ἐτήσια ἀποτελέσματα τῶν ἀνόμων κερδῶν του. Κατ' αὐτὸ ὁ Λοχαγὸς Ρουδλῆζ ἐκέρδιζε κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ 1835 μέχρι τοῦ 1850 κατὰ μέσον ὅρον ἀνὰ χιλιάς λίρας ἤτοι 28,000 δραχμ. Καὶ ὁ τίτλος του δὲ, καὶ αὐτὸς ἦτον ἀπάτη· καὶ τόση ἦτον ἡ προπέτεια του, ὥστε ἐτόλμησε, ψευδῇ στολῇ ἐνδυθεὶς, νὰ παρουσιασθῇ ποτὲ ὡς ἄξιωματικὸς εἰς τὸν Βασιλεῖα Γουλιέλμον Δ'.

[α] Mirabeau discours a l'assemblée constituante séance du 9 Octobre 1789.